

Energi och hållbarhet – Ett trilemma?

En framing-analys av hur Energistadgefördraget ska anpassas
till EU:s Gröna Giv

Alexander San

Abstract

This essay discusses the European commission's and the European parliament's framing of how the Energy charter treaty (ECT) should be adapted to the EU's European Green deal. A framing analysis is used to describe how different actors try to frame the policy process. The analysis is made with the framework of the energy trilemma, where a triangle consisted by the aspects of energy security, costs and sustainability is in competition. The method of framing analysis is interpretative. A debate from the European parliament is analyzed, which from the interpreters view shows that the EU-commission mainly frames the modernization of ECT as matter of environmental sustainability. The members of the European parliament showed more of a view concerned about the economic aspects in the debate and discussions arose about jobs and employments. The hypothesis of the essay, was that the framing from the actors would mainly focus on sustainability and energy security, but the results implied more on sustainability and costs.

Nyckelord: *Europeiska unionen, energi, klimat, Energistadgefördraget, EU:s gröna giv, framing-analys, energitrilemma*

Antal ord: 9016

Innehållsförteckning

1	<i>Inledning</i>	1
1.1	Hur energi är kopplad till klimatet.....	1
1.2	Energistadgefördraget (ECT).....	2
1.3	EU:s gröna giv.....	4
1.4	Modernisering av Energistadgefördraget	5
1.5	Syfte och frågeställning	5
2	<i>Teori</i>	6
2.1	EU-policy kopplat till energi och klimat	6
2.1.1	EU:s historia kopplat till energi- och klimatpolicy över tid.....	6
2.1.2	Multilateralism	7
2.1.3	Ekonomins inverkan på EU-politiken.....	8
2.2	Energitrilemmat	9
2.2.1	Trygghet i energiförsörjningen	11
2.2.2	Miljömässig hållbarhet.....	12
2.2.3	Energikostnader.....	14
2.3	Hypotes	15
3	<i>Metod</i>	16
3.1	Framing-teorin och analys	16
3.2	Operationalisering av frames	17
3.3	Material	18
3.4	Begränsningar	18
4	<i>Resultat</i>	19
4.1	Resultat: EU-kommissionen	19
4.2	Resultat: EU-parlamentarikerna	20
5	<i>Diskussion</i>	26
5.1	Slutsatser	26
6	<i>Referenser</i>	27
6.1	Litteratur.....	27
6.2	Elektroniska källor	28
7	<i>Appendix</i>	29

1 Inledning

I nästkommande avsnitt ges en introduktion till kopplingen mellan energi- och klimatpolitiken och problemet kopplat till detta. Sedan presenteras i de följande avsnitten Energistadgefördraget (ECT), EU:s gröna giv samt EU:s moderniseringsförslag av ECT. Avslutningsvis redogörs uppsatsens syfte och frågeställning.

1.1 Hur energi är kopplad till klimatet

Sedan FN antog en ramkonvention om klimatförändringar 1992, samt Kyotoprotokollets undertecknande den 1997 har en ny trend påbörjats. Nämligen att klimatförändringar har blivit den dominerande miljöproblemet på den internationella agendan. Nästan all ekonomisk aktivitet kan härledas till utsläpp som i någon grad påverkar den globala uppvärmningen: transport, användning av mark, jordbruk, industriell tillverkning samt energiproduktion- och konsumtion, vilket även i sin tur kan kopplas till de tidigare nämnda aktiviteterna. Den globala uppvärmningen leder i sin tur till oroande effekter på ekosystemet på jorden: smältande glaciärer, försurning av hav, stigande havsnivåer, torrare klimat på vissa områden, mer oregelbundet väder och avskogningar. Klimatförändringarna vi ser kan ses som ett globalt ekologiskt hot framställt av människans ekonomiska aktivitet, inte minst vad gäller användningen och produktionen av energi. Det har blivit mer allmänt förstått i miljöforskningen att det finns ett samband mellan energipolicy och att lyckas med att mildra klimatförändringarna. Bland annat betonas minskningen av energirelaterade växthusgaser som en övergripande politisk prioritet av högsta grad (Goldthau, 2018, s. 78).

Forskare talar dock om det finns ett policy-dilemma i energiagendan, vilket man oftast brukar benämna ett trilemma eller också benämns det som *Energitrilemmat*. Den syftar på att det finns tre konkurrerande policy-mål som alla inte är uppnåeliga på samma gång: (1) säker energiförsörjning, (2) skyddandet av det globala klimatet och (3) minska energifattigdomen. Exempelvis kan borttagandet av subventioner för fossila bränslen minska utsläpp av växthusgaser och öka den stabila energiförsörjningen, men att fattiga får problem med tillgängligheten av el, då stora delar av fattiga områden i världen är beroende av subventionerad energiförsörjning. Denna trilemma är etablerad i miljöforskningen, men kan definieras på olika sätt (Ibid, 2018, s. 78).

1.2 Energistadgefördraget (ECT)

Energistadgefördraget, The Energy Charter Treaty (ECT), är ett internationellt överenskommet fördrag som har sitt ursprung från det Europeiska rådets möte vid Dublin 1990, då den dåvarande nederländska premiärministern Ruud Lubbers initierade ett förslag om att skapa en europeisk energigemenskap. Mötet resulterade i att ECT undertecknades i december 1994 och trädde i kraft i april 1998. Dess ursprungliga medlemmar var huvudsakligen länder från Europa och länder från forna Sovjetunionen. Avtalet syftade till att sammanlänka konsumenters och investerares intressen från västeuropa med de forna sovjetländerna som producerar energi (EPRS, 2017, s. 4). ECT har fyra olika fokusområden:

Fördragets bestämmelser fokuserar på fyra breda områden:

- Skydd av utländska investeringar, baserat på utvidgning av nationell behandling, eller mest gynnsam nationsbehandling (beroende på vilket som är mest fördelaktigt) och skydd mot viktiga icke-kommersiella risker;
- Icke-diskriminerande villkor för handel med energimaterial, produkter och energirelaterad utrustning baserade på WTO:s regler och bestämmelser för att säkerställa tillförlitliga gränsöverskridande energitransitflöden genom rörledningar, nät och andra transportmedel;
- Lösning av tvister mellan deltagande stater och - när det gäller investeringar - mellan investerare och värdstater;
- Främjande av energieffektivitet och att minimera miljöpåverkan från energiproduktion och energianvändning (Energy charter, 2019).

ECT är ett övergripande avtal som skapar ett regelverk för hur energihandel ska ske och är det första i sitt slag som innefattar alla energislag tillgängliga, såsom kärnkraft, fossila bränslen, förnybar energi etc. Spelreglerna som utstakats i avtalet innefattar ett kommersiellt skydd för både stater och kommersiella företag (investerare). Bland annat återfinns mekanismer som bindande tvistelösningar, vilket kan ske stat-mot-stat eller stat-mot-investerare. Det är ovanligt att stater stämmer varandra. Dessa tvister har oftast lösts genom ett diplomatiskt förfarande. Det är mer brukligt att det är stat-mot-investerare som tas upp i ett skiljeförfarande (EPRS, 2017, s. 6).

Parter kan stämna varandra och hänvisa till ECT ifall man bryter överenskommelserna som finns i stadgarna. Oftast hänvisar man till ECT:s ”investerarklausul” när man talar om att investerare använder sig av ECT i ett skiljeförfarande. Bland annat finns förfaranden som rör skydd för utländska investeringar i medlemsstater och ”mest gynnsamma principen”. Dessa innebär att stater ska behandla utländska investerares produkter som inhemska energiproducenters, således får inte stater diskriminera utländska företagsintressen i landet för att gynna inhemska företag (Ibid, 2017, s. 6). Andra tvister kan röra expropriering, förnekande av rättvisa och brott mot ingångna avtal (Ibid, 2017, s. 8). Samtidigt vidhåller ECT att stater själva innehar suveränitet över sina

naturresurser, men att om stater väl släpper in utländska energiproducenter att dessa ska ha likvärdiga mandat, vilket innebär att dessa kan åberopa legala tvisteförfaranden om man känner sig orättvist behandlad (Ibid, 2017, s. 6). Investeringskiljedomsrättegångar initieras genom att en part skickar in en stämмоansökan till en av tre ad hoc-skiljedomstolar: Stockholms Handelskammars Skiljedomsinstitut, Internationella centret för lösning av investeringstvister (ICSID) i Washington DC eller en ad hoc-skiljedomstol under FN:s regi; kommission för internationell handelsrätt (UNCITRAL) (Ibid, 2017, s. 6). Möjligheten för investerare att stämma stater kvarstår i 20 år efter att en stat valt att lämna avtalet, dock kräver detta att fördraget brutits under tiden som staten var fullt bunden av avtalet (Ibid, 2017, s. 9).

ECT finns även som ett organ med ett fysiskt sekretariat. Den är liten, multinationell och finns placerad i Bryssel. Organet har en generalsekreterare. Utöver sekretariatet finns ett huvudsakligen beslutande organ, Energy Charter Conference (ECC). I ECC återfinns representanter för medlemsstater, men även stater med observatörsstatus och andra internationella organisationer (Ibid, 2017, s. 5). Medlemsstaterna i EU representeras av Europeiska kommissionen under ECC-mötena (Ibid, 2017, s. 13). Det hålls ett årligt möte, där man beslutar om budgeten för organisationen, diskuterar och kommer överens om nya regler; reviderar stadgar, löser små tvister och väljer generalsekreterare för nya mandatperioder. Alla beslut som tas, sker *enhälligt*, vilket kräver konsensus bland alla medlemsstater (Ibid, 2017, s. 5).

Sekretariatet har sedan 2010 haft en ansträngd budget med minskade finansiella bidrag från länder, bland annat nämns att Ryssland och Italiens utträde från ECT har påverkat sekretariatet negativt finansiellt (Ibid, 2017, s. 12–13). Vidare fick ECT en större tankeställare inför framtiden när Ryssland valde att lämna fördraget. Detta ledde till många diskussioner i ECC, vilket mynnade ut i den så kallade CONEXO-strategin (Consolidation, Expansion, Outreach). Målet med den nya planen är att försöka utöka ECT till flera mellanstatliga organisationer på olika nivåer, globalt likväl regional, såsom G7/G8, ECOWAS i Afrika eller Medelhavsunionen (Ibid, 2017, s. 11). Hittills har man lyckats få över 80 länder i sex olika världsdelar att signera International Energy Charter (IEC) som är en politisk deklaration, vilket ger stater en observationsstatus i ECC utan bindande skyldigheter. Målet är sedan för stater att med tiden också att gå med i ECT (Ibid, 2017, s. 12).

EU har fortsatt stort inflytande i ECT och dess medlemsländer står för majoriteten av de deltagande parterna i ECT och ca 66 % av sekretariatets finansiering. Europeiska kommissionen deltar på de årliga ECC-mötena under EU mandat (Ibid, 2017, s. 13). Det europeiska parlamentet har betonat flera ståndpunkter genom åren genom flera resolutioner. 2007 betonades ECT var stöttepelaren för en gemensam europeisk utrikespolitik gällande energi; det enskilt viktigaste instrumentet för det internationella samfundet för samarbete, rättvis behandling, rätt till ersättning vid expropriation och förstatligande samt garantera investeringarnas säkerhet. 2010 betonade man att man ville uppmuntra Ryssland att fortsätta delta vid ECC trots att dem hade lämnat. Ett ryskt samarbete sågs som viktigt för parlamentet och helst skulle Ryssland signera ECT i dess helhet, alltså även ratificera avtalet. 2012 betonas att ECT bör utvidgas till flera länder

och återigen nämns Ryssland som en nyckelspelare som man ville få med. 2014 betonades återigen samma angelägenheter vid toppmötet mellan EU och Ryssland: ett Ryssland som accepterar villkoren för ECT skulle innebära ”fördelaktiga effekter för de bilaterala energiförbindelserna”. Europeiska unionens råd har vidare proklamerat, 2015 under sina energidiplomatiska ambitioner att en modernisering och utökning med flera medlemmar av ECT är av högsta prioritet (Ibid, 2017, s. 13–14).

1.3 EU:s gröna giv

Den 11 december 2019 presenterades EU:s gröna giv. Vilket enligt EU-kommissionen är en färdplan för att göra EU:s ekonomi hållbar. Man vill ta i tur med klimat- och miljöutmaningar och möjliggöra en omställning på flera politiska områden och främja ekonomin på samma gång. Omställningen ska leda till förändrade sätt att leva, arbeta, producera och konsumera och ska samtidigt göra ekonomin världsledande. EU-kommissionen väljer vidare att betona deras ledarroll i världen. Genom den gröna given vill man visa världen att det går att kombinera konkurrenskraft med hållbarhet. Utöver den ekonomiska delen framhålls att man vill förbättra folks hälsa, minska utsläpp, skydda djurlivet, återställa naturens omgivning; ”bland annat återta förlorad biologisk mångfald” (European commission, 2019).

Den utsagda politiska ambitionen är att senast 2050, vara den första klimatneutrala världsdelen i världen. Men att bekämpa klimatförändringar och miljöförstöring är inte lika enkelt för alla regioner i EU, vilket innebär att man väljer att framhålla en mekanism för en rättvis omställning. De regioner som är kraftigt beroende av branscher med hög grad av koldioxidutsläpp ska stödjas; tillgång till omskolning och anställningsmöjligheter i nya sektorer kopplade till ekonomin ska tillsättas (Ibid, 2019).

Politik på global nivå kommer även vara en del av den gröna given. Globala utmaningar lyfts fram, vilket kräver lösningar på den globala nivån. EU ska fortsätta med sitt miljöarbete, det vill säga framföra sina miljömål och standarder i FN:s konventioner som ett praktexempel. Något man kallar för grön diplomati. Detta ska även återspeglas i G20, G7, bilaterala relationer och internationella konventioner för att övertala andra aktörer till ett mer intensifierat klimat- och miljöomställningsarbete. Handelspolitik är också en del av den gröna diplomatin, där samarbeten med Balkan och Afrika ska främja omställningen i de regionerna (Ibid, 2019).

Slutligen ska Den gröna given enligt EU-kommissionens arbete baseras på evidensbaserad forskning, samt vara underbyggd på bred samråd. Rapporter från bland annat IPCC, Global Resources Outlook, EEA SOER och IPBES nämns som inspirationskällor (Ibid, 2019).

1.4 Modernisering av Energistadgefördraget

Den 15 juli 2019 släppte Ministerrådet ett pressmeddelande där man lät meddela att man gett mandat till EU-kommissionen att förhandla om en modernisering av Energistadgefördraget. Sedan tidigare hade EU-kommissionen, den 14 maj 2019 lämnat en begäran till rådet att få ett bemyndigande. Anledningen till moderniseringen av ECT framgår nedan:

Syftet med förhandlingarna är att modernisera bestämmelserna i ECT så att det tar hänsyn till hållbar utveckling och klimatmål, samt moderna standarder för investeringsskydd och tvistlösning mellan investerare och stat. Målet med den moderniserade ECT bör vara att underlätta investeringar i energisektorn på ett hållbart sätt, ge rättssäkerhet och säkerställa en hög investeringsskydds nivå (European council, 2019).

Notera att ministerrådets pressmeddelande släpptes innan den Gröna givnen hade presenterats. Den 5 oktober 2021 skriver EU-kommissionen på sin sida hur förhandlingarna har gått. Man väljer då att beskriva att moderniseringen är kopplad till att bibehålla investeringsskydden likt EU-rådet, men nu hänvisar man till Den gröna givnen och Parisavtalet:

De viktigaste målen för kommissionens förslag om modernisering av ECT är att uppdatera investeringsskyddsstandarderna för att säkerställa att ECT underlättar EU:s klimatåtgärder och energiomställning i linje med det Europeiska gröna avtalet och Parisavtalet (European commission, 2021).

1.5 Syfte och frågeställning

Både Energistadgefördraget och Den gröna givnen är två viktiga institutioner för EU:s klimat- och energipolitik, men dessa två kan även gå i polemik mot varandra. Uppsatsens syfte är att undersöka hur debatten i Europeiska parlamentet förs i samband med att Energistadgefördraget ska anpassas till EU:s gröna giv; hur parlamentariker och kommissionärer väljer att inrama framtidens politik. Genom deras uttalanden försöker uppsatsen undersöka om det finns konflikterande synsätt i hur framtida reformer ska göras. Kommer dessa uttalanden att anpassas till hur ekonomin ser, hur energisäkerheten är eller om klimatet står främst på agendan?

Frågeställningen som denna uppsats har som utgångspunkt är: *Hur väljer EU-parlamentariker och EU-kommissionen att inrama framtidens energi- och klimatpolitik i samband med debatten om Energistadgefördraget och EU:s gröna giv?*

2 Teori

Nedan kommer några avsnitt om hur EU:s energi- och klimatpolitik har verkat historiskt och vad som kännetecknar den. Sedan kommer Energiritlemmat att presenteras mer djupgående och slutligen kommer en hypotes att presenteras utifrån de teoretiska utgångspunkterna.

2.1 EU-policy kopplat till energi och klimat

2.1.1 EU:s historia kopplat till energi- och klimatpolicy över tid

80 % av EU:s utsläpp av växthusgaser är kopplade till energiproduktionen, såsom tillhörande transport, användning och omvandling. Samtidigt är EU den tredje största aktören av utsläpp av växthusgaser globalt. Det går onekligen att förneka att energi är viktigt för EU. Dessutom baseras EU:s existens delvis på energi från början. På 50-talet skapades en gemensam stål- och kolunion för att förhindra framtida krig i Europa. Främst handlade det om att omöjliggöra ett krig mellan Frankrike och Tyskland genom att göra det materiellt omöjligt att producera vapen utan den andras vetskap. Unionen hade dock inte kompetens över energiområdet enligt den då rådande Rom-fördraget. Snarare var det i handelspolitiken som energipolitiken tog sitt uttryck genom. Detta tillstånd varade länge trots att det föreslogs gemensamma energipolitiska förslag gång på gång, främst när det gällde energi-integration från EU-kommissionens sida (Fitch-Roy & Fairbrass, 2018, s. 2). 90-talet präglades av gemensamma energiutmaningar, men inga större kollektiva gensvar gick att se. Det var inte förrän på tidigt 2000-tal som energipolitik seglade upp på EU:s agenda på allvar. Problem kopplade till klimatförändringar, energiförsörjningsproblem och en strävan att harmonisera energimarknaderna till en gemensam inre marknad blev aktuella. Som en konsekvens skrevs energi in som en del av Lissabonfördraget, EU:s rättsliga fördrag och energi blev sedan en del av EU:s kompetensområde (Ibid, 2018, s. 3).

EU-kommissionen försökte i slutet av 80-talet att införa policyn som syftade på att minska EU:s utsläpp av växthusgaser, såsom ett förslag på koldioxidskatt. Men det gick inte på grund av internt motstånd, samt intensiv kritik från Kyotoprotokollet 1997. Med tiden växte idén fram om ett europeiskt utsläppssystem, där aktörer kan handla med utsläppsrätter. 2005 infördes den så kallade EU-ETS för att behandla utsläppsrätter. Det var även detta år då EU-länderna började enas om att det behövdes mer samarbete för att tackla frågorna om energi och klimatet, vilket skedde under ledning av Storbritanniens premiärminister Tony Blair (Ibid, 2018, s. 3).

Sedan dess har frågor om EU:s klimat och energifrågor intensifieras. Bland annat påverkade gaskonflikten mellan Ryssland och Ukraina 2006 EU:s engagemang ytterligare. Till exempel uppstod den så kallade klimat- och energipaketet 2020, år 2007. Den tre huvudsakliga målen som EU la upp, handlar om tre områden: säker, ren och konkurrenskraftig energi (jmf med Energitrilemnet). Detta skulle ske genom ett minskat utsläpp om 20 %, förbättrad energieffektivitet med 20 %, samt en förbrukningsandel av förnybara källor som motsvarar 20 %. Målen går under namnet ”20/20/20-paketet”. Reformen har haft stora effekter på EU:s medlemsländer med effekter som ökad penetration av förnybara källor i EU-ländernas energimix. Politiken har således haft en påtaglig effekt för den interna energi- och klimatpolitiken (Ibid, 2018, s. 4).

EU:s energi- och klimatpolitik på ett internationellt plan har dock inte skördat samma framgångar. Under FN:s klimatkonferens, COP15 2009 som tog plats i Köpenhamn fick EU sina förhoppningar krossade som en ledande gestalt i kampen mot klimatförändringarna. Man hade använt 20/20/20-paketet som ett exempel för att sluta nya klimatavtal. Ambitionerna att agera som en internationell ledare kan sammanfattas som ett misslyckande, då andra stater inte var villiga att följa samma väg som EU gjort (Ibid, 2018, s. 4).

2.1.2 Multilateralism

EU:s klimatpolitik kännetecknas av multilateralism när det gäller deras externa klimatförändringspolitik (Van Schaik & Schunz, 2011 s. 173). Detta samarbete mellan stater syns speciellt tydligt när det gäller FN:s klimatkonferenser, såsom COP15 i Köpenhamn, när man ville agera genom att ”föregå med gott exempel”, men som inte riktigt gick hem (Ibid, 2011 s. 169).

EU har flera anledningar till att vilja agera i den externa klimatförändringspolitiken. Bland annat finns ekonomiska intressen i att agera genom ”first mover advantage” det vill säga att vara först att omvandla energisystem och utveckla ny energiteknik. Detta är i sin tur kopplat till att hejda den negativa spiralen av att inte agera i ett tidigt skede i klimatförändringen. Men det är även viktigt för den europeiska inhemska opinionen att förmedla en europeisk identitet och stävja nedåtgående politiska opinionssiffror (Ibid, 2011 s. 170, 175–76).

Dessutom är det omdebatterat om EU är en ”normativ aktör”, det vill säga att den vill projicera sin världsbild som den ”normala” bilden på det globala världspanet. EU har visat sig styras av alldeles för hög grad av normativt beteende på den internationella världspolitiken enligt Van Schaik och Schunz, vilket gjort att den förbisett förhandlingar som leder till praktisk politik som går att omvandla till ett verktyg för att framkalla inflytande över andra aktörer. Snarare behövs mer pragmatism från EU:s sida och bättre förhandlingsmetoder för att förstå andra aktörers intressen och kunna tillgodose dessa behov (Ibid, 2011 s. 163, 183).

Multilateralism har inte alltid fungerat riktigt som EU velat. Detta kan demonstreras i deras misslyckanden på den globala världspolitiken, där COP15 i Köpenhamn är ett bra exempel. Enligt Van Schaik och Schunz kan EU behöva försöka minska sitt multilaterala agerande och i stället lägga fokus på att etablera mer strategiska partnerskap i energi- och klimat med stora utvecklingsländer, respektive mer samarbete i konkreta energi- och utvecklingsfrågor med mindre utvecklade länder (Ibid, 2011 s. 184).

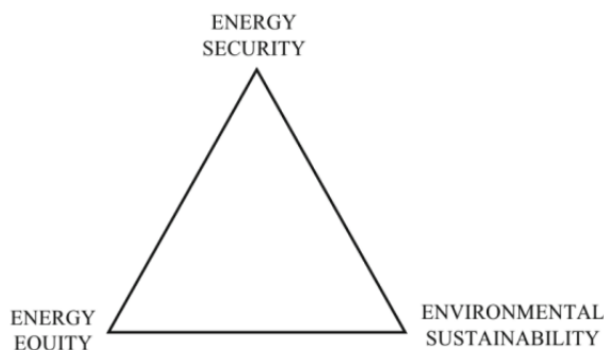
2.1.3 Ekonomins inverkan på EU-politiken

Ekonomi kan påverka EU:s ambition på energi- och klimatområdet. Ekonomiska kriser har bland annat påverkat EU:s klimat- och energidiskurser, vilket fått EU:s ambitionsnivå på området att minska. Men trots detta har den breda politiska målen i EU fortsatt varit stabila på området. Snarare handlar det om att EU:s beslutsfattare har valt att omprioritera sin uppmärksamhet. Ekonomiska problem blir viktigare, vilket sker på bekostnad på frågor som avhandlar förnybara energikällor, energieffektivitet och klimatförändringar. Sedan kan ekonomiska kriser även förstärka oron för kostnader som är kopplat till klimatåtgärder. Men det kan även gå åt andra hållet; reformer som syftar på att stävja ekonomiska kriser kan underlätta policyn som leder till ökad integration på området klimat- och ekonomi (Slominski, 2016 s. 343). Trots att beslutsfattarnas uppmärksamhet har minskat på energi- och klimatpolitiken, så har det trots allt följts av en *path-dependancy* i EU-policyn. Den politiska kärnan har kvarstått och det har i stället uppstått flera lager av nya EU-regler som har staplats på varandra över tid (Ibid, 2016 s. 344).

Medlemsstaternas ekonomiska prestationsförmåga har även den en påverkan på ens preferenser inom klimat- och miljöpolitiken. Uppfattningen av ”rika” stater som Nederländerna, Tyskland, Österrike och Danmark tenderar att vara föregångare vad gäller att anta ambitiösa bindande miljömål i EU, medan länder som Spanien, Italien, Grekland och Portugal oftast är tvärtemot och tenderar att kräva eftergifter i andra politiska områden, vissa undantag eller fördelar om de ska vara villiga att gå med på ambitiösa bindande mål (Ibid, 2016 s. 345). Vidare har även ekonomin en stor inverkan på hur EU:s klimatpolitik fungerar under lågkonjunkturer. Utsläppshandelssystemet EU-ETS upprätthåller priset för utsläppsrätter, vilket fluktuerar beroende på utbud och efterfrågan. Under lågkonjunkturer tenderar dock dessa utsläppsrätter att sjunka drastiskt i pris, vilket lett till kritik för systemet (Fitch-Roy & Fairbrass, 2018, s. 43).

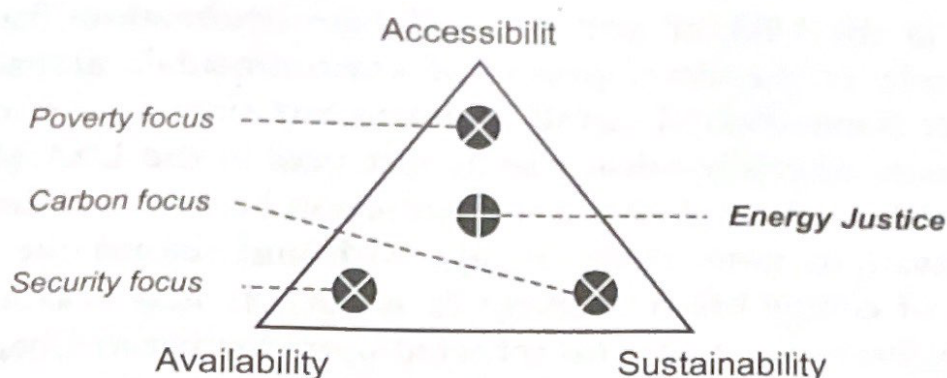
2.2 Energitrilemmat

Som tidigare nämnt i avsnitt 1.1 finns det en modell kallas Energitrilemmat. Denna trilemma består av tre olika policy-mål som man vill balansera när det gäller energipolitiken: energisäkerhet, miljömässig hållbarhet samt energirättvisa (Van de Graaf m.fl., 2016, s. 53).

Balancing the 'energy trilemma' (Source: World Energy Council)

Enligt Van de Graaf med flera återfinns Energitrilemmat i olika former, och ibland förbises olika delar av Energitrilemmat beroende på författarens beskrivning av modellen (Ibid, 2016, s. 53-54). I Lissabonfördraget som EU undertecknat, står det att energipolitiken under artikel 194 utgår från dimensionerna miljömässig hållbarhet, trygghet för energiförsörjningen och konkurrenskraft (energikostnader/ekonomi). Europeiska rådet resonerar att "konkurrenskraft" i energi innebär att få ner höga elpriser genom ökad konkurrens på området (ECEEE).

Beroende på målen man vill uppnå, kommer man att hamna på olika håll i triangeln. I McCauleys version av Energitrilemmat har han andra namn för energisäkerhet och energirättvisa. Han benämner *accessibility* som synonymt med energirättvisa och att *availability* är detsamma som trygghet för energiförsörjningen. Att hitta en balans mellan alla tre, i mitten av triangeln kallas för "Energy justice", vilket är det ultimata balansen mellan dessa tre (McCauley, 2018, s. 9). En undersökning av världsenenergipolitiken gällande balanseringen av Energitrilemmat bland mellanstatliga energioorganisationer

visar att **energisäkerhet/försörjningstrygghet** dominerar och att de två andra pelarna är mindre viktiga inom energipolicy-området. Energi- och bränslefattigdom samt hållbarhet ses snarare som biprodukter av den huvudsakliga energipolitiken (Van de Graaf m.fl., 2016, s. 60).

Att fokusera på att lösa *accessibility* (energirättvisa) innebär att man lägger vikt på att lösa fattigdom kopplat till energi, vilket sker genom att möjliggöra att människor har tillgång till värme, elektricitet, matlagning och transport, vilket sker på en teknisk basis, såsom att bygga ut infrastruktur. En majoritet av den energin som produceras idag är byggd och anpassad för industriell användning. Cirka en tredjedel av all energi tillhandahålls åt industrier, medan en fjärdedel är tillägnad privata konsumenter. Över 1,2 miljarder människor har inte tillgång till elektricitet, varav de flesta bor i Afrika och Asien: vilket berör 635 miljoner, respektive 526 miljoner. Resterande berörande områden är Mellanöstern och Latinamerika. Det finns även ett andra perspektivet, som är ekonomiskt: att man ska ha råd att konsumera energi kopplat till de tidigare sagda sakerna. Vilket även är det vanligaste orsaken när man talar om energi- och bränslefattigdom (McCauley, 2018, s. 6–7). EU:s version av *accessibility* är konkurrenskraft (energikostnader/ekonomi), vilket handlar om ett liknande perspektiv, men är ändå annorlunda; minska kostnaderna för energikonsumtion (ECEEE). Man kan se det utifrån att EU inte har ett stort problem med den nuvarande energiinfrastrukturen om man jämför med andra världsdelar.

Medan fokus på *availability* (trygghet för energiförsörjningen) enkelt förklarar kan sägas vara kopplat till att få utbud och efterfråga att matcha; och trygga en stabil energiförsörjning. McCauley menar att energi-säkerheten blir ansträngd när den globala energianvändningen i världen ökar. Bland annat har ett skifte bland konsumtionen förändrats drastiskt de senaste 40 åren. Tidigare hade västländer (OECD) haft en global energianvändning på 61 %. Idag är den siffran 39 %. Asien med Kina i spetsen gått från en användning på 12,5 % till 34 %. Tillgången på resurser blir därför en viktig fråga, och då är majoriteten av all energi som konsumeras i världen fossila bränslen. De största oljeproducenterna är Ryssland, Saudi Arabien och USA och de största importörerna är Japan, Indien, Kina och USA. När oljepriset förändras kan utbud och efterfrågan variera vilket kan leda till att det blir svårare att trygga energiförsörjningen. Stater försöker därför att använda sina resurser mer effektivt som en följd av detta (McCauley, 2018, s. 6).

Sustainability (hållbar klimat) syftar till hur klimatet har förändrats över tid. Man ser att den genomsnittliga temperaturen på jorden har ökat, vilket till största del beror på höga utsläpp av växthusgaser som bidrar till den globala uppvärmningen. Huvudsakligen handlar målet med *Sustainability* att minska koldioxidutsläpp i energianvändningen. Parisavtalet framhöll att 197 stater tillsammans skulle försöka stoppa en temperaturökning på 2 grader. Detta innebär i praktiken att nivån av koldioxid i atmosfären måste minskas för att man ska nå målet. Den främsta hindret till att bryta de höga koldioxidutsläppen och därmed temperaturökningen är att vi är beroende av fossila bränslen. Vilket syns då utbud och efterfrågan på olja lyckas hålla sig stabilt på en hög nivå, trots en volatil marknad de senaste 40 åren (Ibid, 2018, s. 7-8).

I denna uppsats kommer Energitrilemmat huvudsakligen att utgå från Fitch-Roy och Fairbrass typologi för Energitrilemmat, eftersom att de har gjort en *Multiple streams approach-analysis* utifrån EU-kontext. De har identifierat de mest vanliga problem kopplat till förhandlingarna 2014, då EU skulle förhandla om energi- och klimatpolitiken för perioden 2020-2030 (Fitch-Roy och Fairbrass, 2018, s. v, 34). Typologierna kommer att stå som grund till framing-analysen kopplat till energitrilemmat vid avsnitt 3.2. Nedanför presenteras varje del från Fitch-Roy och Fairbrass typologier.

2.2.1 Trygghet i energiförsörjningen

I Bryssels energi- och klimatpolitiska gemenskap tenderar frågor som är kopplat till en trygg energiförsörjning handla främst om två saker. För det första: en säker och tillförlitlig energiförsörjning av primära energikällor. Bland annat betonas geopolitiska frågor och att man vill öka användningen av den inhemska energin och minska beroendet av andra länder, det vill säga effektivisera den interna energiutvinningen av energiresurser. För det andra handlar det om den tekniska oron och ängslan att ha en tillförlitlig energidrift. Att ”hålla lampor tända” är viktigt och åter igen betonas att efterfrågan ska kunna tillgodoses. Dessa två områden kan sägas betona ”importberoende” och ”elnätets tillförlitlighet” (Fitch-Roy & Fairbrass, 2018, s. 35-36).

Importberoendet handlar om i största grad en kronisk beroende av utomstående parter för att möta EU:s energibehov. Under de senaste decennierna har andelen förnybara energislag i EU:s primärproduktion ökat, medan produktionen av fossila energislag i primärproduktionen minskat. Denna ökning har dock inte varit tillräcklig hög för att motsvara bortfallet av de traditionella fossila källorna från gas, olja och kol. Detta har resulterat i att EU:s primära energiproduktion har minskat mellan 1990 och 2014 enligt Eurostat. Siffrorna visar att över 53 % av EU:s bruttoinlandskonsumtion av energi sker genom import från icke-medlemsstater, samtidigt som konsumtionen kan variera kraftigt mellan medlemsstaterna av respektive energimix. Vidare är ingen medlemsstat nettoexportör av energi (Ibid, 2018, s. 36).

Ryssland står för en stor del av detta importberoende. Ungefär en tredjedel av energiimporten av fossila bränslen till EU kommer från Ryssland. Detta har i sin tur sedan 2014 föranlett en diskurs inom EU om sitt enorma beroende av en enskild aktör för att tillgodose energibehoven, vilket i sin tur i grunden påverkar hela försörjningstryggheten. Leveransen av gas från Ryssland till EU har även den kantats av en oro. Bland annat uppstod en gaskonflikt mellan Ryssland och Ukraina 2006 och 2009, vilket gällde dispyter om ett avtal. Detta var problematiskt eftersom att 50 % av den levererade ryska gasen sker genom Ukraina till EU-området. Konflikten ledde till minskad gastillförsel till Ukraina, vilket skedde i samband med Rysslands annektering av Krim, 2014 (Ibid, 2018, s. 36).

Krimkonflikten 2014 mynnade ut till spekulationer om att även gasleveranserna skulle påverkas i negativ riktning för östeuropeiska EU-medlemmar samt Östersjöregionen. Som en politisk konsekvens valde sju ministrar från olika EU-länder att varna den

dåvarande kommissionens ordförande Barroso och de två kommissionärerna Oettinger och Hedegaard om att det var av högsta vikt att minska EU:s beroende av import av naturgas och olja (Ibid, 2018, s. 37).

Vad gäller **elnätets tillförlitlighet** (tillräcklig energiproduktion), så hänger ett stort ansvar på de europeiska energiproducenterna, som till stor del agerar på marknadsmässiga villkor. I sin tur har även medlemsstaterna genom EU en påverkan på företagen. Från 2007, och fram till 2013 hade 20 av de allra största energiföretagen i Europa minskat sitt samlade börsvärde med ungefär hälften, från 1 biljon euro till ungefär 500 miljarder euro, enligt The Economist. Som orsaker nämns oftast politiska och ekonomiska motiv. Bland annat påverkade kärnkraftsolyckan vid Fukushima 2011 den politiska inriktningen i Tyskland att skifta åt att snabbare avveckla kärnkraft, trots att mycket kapital redan var investerat i pågående projekt. Vidare har ekonomiska kriser haft en negativ påverkan på efterfrågan av konventionell elproduktion, vilket tillsammans med konkurrens från förnybara energi med nollmarginalkostnader lett till minskade intäkter (ibid, 2018, s. 38).

Magritte Group, en av de största aktörerna i EU vad gäller energiproduktion, menar att inhemska producenter som levererar gas, har istället lagt produktionen på is på grund av tidigare nämnda faktorer. Man har framhåvt att förnybara energislag och låga kolpriser har lett till att gas har nedprioriterats framför kol och förnybara energi av olönsamhetsskäl. De är kritiska till att EU "över subventionerat" förnybara energislag, som inte är lika trygg och stabil, vilket påverkar den europeiska elförsörjningens stabilitet. Andra kritiker menar istället att företagen inte lyckats hänga med marknaden (ibid, 2018, s. 38).

Det finns dock oenighet om så gäller de faktiska omständigheterna utifrån energibolagens framställning. Europeiska kommissionen och det allmänna politiska samfundet vid denna tiden menade istället att energiosäkerheten beror på beroendet av resursimporten av fossila bränslen. Genom att satsa på förnybara energikällor, skulle man proaktivt undvika att bli beroende av allt dyrare framtida importerad fossila bränslen (ibid, 2018, s. 39).

Sammanfattningsvis kan **elnätets tillförlitlighet** sägas innebära att man inte riktigt har fått Europas energibolag att kunna producera tillräckligt med energi, speciellt under tung energianvändning för att förse den inhemska efterfrågan, och att det är omtvistad vems som bär ett större ansvar för situationen.

2.2.2 Miljömässig hållbarhet

Det finns i huvudsak tre olika orsaker kopplade till den miljömässiga hållbarheten som har kommit upp på agendan: 1. EU:s roll som en global ledare i kampen mot klimatförändringar. 2. Risken med "koldioxid-läckage" sker i andra delar av världen i samband med EU:s allt tuffare utsläppskrav och avindustrialisering. Samt 3. Problemet med EU:s låga utsläppsrättspriser i EU-ETS systemet (ibid, 2018, s. 39).

EU:s roll som global ledare i kampen mot klimatförändringar har varit ett viktigt område för EU:s politiska ambitioner. Icke desto mindre har detta definierat energi- och klimatpolitiken på området. Bland annat valde EU genom sina stats- och regeringschefer att framhålla målet att minska utsläppen av växthusgaser fram till 2050 med 80-95 % (Europeiska rådet 2009) (Ibid, 2018, s. 39-40).

Den inre politiska samfundets mål med att nå avkarboniseringsmålet har inte ifrågasatts i något större mån och utgör grunden för de politiska satta målen. Dock har en viss oro kommit från att möta vissa branschers ifrågasättande. EU har sedan 90-talet försökt ta en ledande roll på internationella klimatförhandlingar, dock kom ett motstånd från utomstående parter. Främst kommer kritik från affärslobbyister (BUSINESSEUROPE) och vissa central- och östeuropeiska stater om huruvida EU ska innefatta ledarrollen. Den utlösande faktorn till motståndet kan sägas vara på grund av dåligt ledarskapsprestation under COP-15 konferensen 2009 vid Köpenhamn. Kritiken kan sägas vara att ingen annan stat väljer att göra som EU, vilket man menar att EU är en ledare utan anhängare (Ibid, 2018, s. 40).

Det andra orsaken som diskuteras i samband med miljömässig hållbarhet är: **risken med ”koldioxid-läckage” sker i andra delar av världen i samband med EU:s allt tuffare utsläppskrav och avindustrialisering.** I EU har man tidigare diskuterat industrisektorer som riskerar att löpa risken att tvingas flytta sina verksamheter utomlands till följd av den tuffare klimatpolitiken. Detta har resulterat i en så kallad ”koldioxidläckagelista”, vilket skapades efter påtryckningar från energiintensiva sektorer. Därmed blev vissa industrier berättigade gratis utsläppsrätter. De energiintensiva industrierna menade att den allt strängare politiken kunde få motsatt effekt om företagen tvingas flytta utomlands till länder med lösare utsläppsrestriktioner (Ibid, 2018, s. 40).

Koldioxidläckage innebär att industrier flyttar utomlands, men innefattar också avindustrialisering. Om EU-industrier slås ut, innebär detta ökad import från andra utomstående parter, som inte behöver följa lika tuffa utsläppskrav. Inom EU har man sedan energi- och klimatsamtalen sedan lanseringen av ETS 2005 haft viss oro om att programmet kan leda till ökade utsläpp utanför EU ((Ibid, 2018, s. 40).

De två enskilt största faktorerna, som sägs leda till koldioxidläckage är kostnaden och om dessa går att överföra till andra delar av leveranskedjan. Vad gäller elproduktion, kan oftast den nykomna kostnaden flyttas över till konsumenterna. Men det förefaller inte fungera i lika hög grad för tillverkningsindustrin, som möter tuffare konkurrens utifrån EU (Ibid, 2018, s. 41).

Vidare finns problemet med EU:s låga utsläppsrättspriser i EU-ETS. Mellan 2012 och 2013 fanns ett stort överskott av utsläppsrätter, vilket medförde att priset för att släppa ut växthusgaser minskade kraftigt. Priset låg på under 10 euro per ton. Detta var problematiskt, då instrumentet inte ansågs vara effektivt. Bland annat kunde man se att kolanvändningen ökade 2013 bland ett fåtal EU-länder. Det fanns en viss utbred missnöje med systemet, både från kommissionstjänstemän och från privata sektorn. Kritiken löd

att prissättningen inte drivit på nya innovationer och att priset som betalades, snarare sågs som en efterlevnadsformalitet (Ibid, 2018, s. 41).

Kommissionen försökte reformera EU-ETS genom att införa två typer av reformer: Backloading och Market Stability Reserve (MSR). Det första innebär att man tillfälligt stoppar auktionen av nya utsläppsrätter. Det andra är en mekanism som justerar antalet nya utsläppsrätter beroende på mängden som finns i omlopp. Bägge reformerna godkändes av rådet och parlamentet och infördes 2019 (Ibid, 2018, s. 42).

Det kan sägas finnas två olika orsaker till det låga priset enligt Fitch-Roy och Fairbrass. Ekonomiska kriser och alternativ klimatpolitik från EU:s sida. Varav den andra orsaken är mer omtvistad, och den första mer allmänt accepterad. Den första orsaken kan sägas vara ganska självklar. Med lägre grad av ekonomisk samhällsekonomi, tenderar även konsumtionen att minska, vilket får effekt även på industrins användning av utsläppsrätter. Alternativ klimatpolitik syftar främst på EU:s 2009- och 2012 års förnybara energi och energieffektivitetsdirektiv, vilket fått effekten att mycket koldioxidbesparningar har gjorts (Ibid, 2018, s. 42).

På så vis uppstod en viss konflikt mellan olika typer av policyn. Det var mellan direktiven som syftade till att effektivisera energianvändningen, samtidigt som man ville beskatta utsläpp med ett högt prislapp (Ibid, 2018, s. 43).

2.2.3 Energikostnader

Energifattigdom är kopplat till hur ekonomin är i samhället. Dessa utmynnar till tre olika områden: 1. Ekonomiska krisers påverkan. 2. Fokus på energikostnade (för hushåll och företag). 3. Kostnader för att stödja förnybar energi (Ibid, 2018, s. 45).

Ekonomiska kriser kan ändra EU:s fokus på energi- och klimatagendan. När EU skulle förhandla om den så kallade 20/20/20-paketet som innefattar klimatpolitiken fram till 2020, men också ett efter 2020-paket under 2007 och fram till 2013, fanns en dominerande diskurs om sysselsättning och ekonomisk tillväxt. Lågkonjunkturen som följde i efterdyningen av finanskrisen 2007 gjorde att den låga- sysselsättningsgraden och investeringstakten blev problematiskt för politiker (Ibid, 2018, s. 45).

Visserligen återhämtade sig ekonomin, men i jämförelse med EU:s globala handelspartners var tillväxten långt efter. Politiker valde delvis att skylla den svaga tillväxten på de höga energipriserna. Industrier uppvisade ett missnöje mot de kostsamma klimatpolitiken. Som resultat fick post 2020-målen ett större fokus på att vara mer kostnadseffektiva (Ibid, 2018, s. 46).

Fokus på energikostnader (för hushåll och företag) blev en dominerande område utöver sysselsättning och ekonomisk tillväxt. Under 2013 och 2014 var energikostnaden en stor oro för företag och hushåll. En kommissionsrapport från 2014 visade att den genomsnittliga hushållselpriset i EU hade ökat med 4 % mellan 2008 till 2012. För

gaspriserna låg utvecklingen på 3 % under samma period. Dessa var högre än inflationen. För industrin låg siffrorna på 3,5 % respektive mindre än 1 % för el- och gaspriserna (Ibid, 2018, s. 46-47).

För USA under samma period, sjönk istället gaspriserna då man markant hade lyckats med att utvinna mer skiffergas. Bland ökade andelen skiffergas från deras gasproduktion från under 1 % till över 20 % från 2000 till 2010. Som en konsekvens exporterade USA mer kol utomlands. Detta i sin tur sänkte den internationella kolpriset, vilket gick i stäv med EU:s ambitioner att plocka bort kolet från EU:s energimix. Kolet fortsatte att vara billigt och EU:s beroende av billigare energi kunde inte negligeras, vilket fortsatte att präglade klimatdebatten (Ibid, 2018, s. 46-47).

Kostnader för att stödja förnybar energi har naturligt växt fram som en konsekvens av höga energikostnader. I EU har man använt sig av ett politiskt instrument, inmatningstullar (feed-in-tariff; FIT), vilket garanterar förnybara energikällor en viss intäktssäkerhet. Konsekvensen med detta system var att det gynnade expansion, men i takt med fler förnybara energiprojekt, blev kostnaderna påtagligt högre. Återigen blev detta problematiskt för politikerna, som skulle försvara den högre kostnaderna som medföljde dessa projekt. Tyskland och Spanien är två länder som använt sig av inmatningstullar framgångsrikt, men som fick försöka begränsa antalet projekt senare. Spanien valde sedermera att sluta stödja nya projekt helt och hållet sektorn (Ibid, 2018, s. 47-49). Från Magritte group, en konstellation av gamla fossila energiföretag kom kritik återigen att det inte var rättvist att stater skulle stödja dyra förnybara energiprojekt med nollmarginalkostnader på den stora skalan som man gjorde sektorn (Ibid, 2018, s. 47-49). EU-kommissionen valde 2014 att gå ut med uppdaterade riktlinjer om undantag i konkurrenslagstiftningen, mer specifikt staters stöd till förnybara energikällor. Staterna skulle sluta med inmatningstullar och istället skulle man tillämpa något som kallas för ”konkurrenskraftiga anbudsprocesser”. Med det nya förfarandet skulle utbyggnadstakten kunna hållas i schack, samtidigt främja en sund konkurrens i sektorn (Ibid, 2018, s. 47-49).

2.3 Hypotes

Min hypotes är att EU-kommissionen och EU-parlamentarikerna kommer att fokusera på främst klimatpelaren och ekonomipelaren. Specifikt tror jag att man kommer fokusera på framingen av EU som ledare i klimatomställningen samt importberoendet. Båda dessa är högst aktuella, då det gäller vad som huvudsakligen är av högst relevans inom området. EU är ganska ensamma som en stor aktör i världen vad gäller klimatarbete, samt behöver EU göra reformer i och med framtidens politik, och då är EU:s stora beroende av energiimport problematiskt.

3 Metod

Nedan kommer jag att presentera min metod för att göra min analys. Här har jag valt att utgå från en framing-analys utifrån Energitrilemmat och då utgår jag från Fitch-Roy och Fairbrass MSA-analys (2018) vars typologier i Energitrilemmat sker utifrån EU-kontext. De har utgått från tre olika fundamentala områden: stabilitet, klimat och ekonomi. I varje område betonas de viktigaste grenarna av tidigare debatter. Vidare kommer även operationsliering, tidigare forskning, material och begränsningar avhandlas.

3.1 Framing-teorin och analys

Framing-teorin är mångfacetterad och finns i flertalet former. För att förstå framing som teori bör ordet ”frames” först förklaras. Frames kan i grunden ses som mentala strukturer som folk ser världen genom, men som definieras olika beroende på aktörens glasögon. Reber och Berger menar att individer använder sig av tolkningsstrukturer för att förstå och organisera tvetydliga frågor och händelser i världen. Detta är deras definition av frames (Reber & Berger 2005, s. 186 se Fletcher 2009, s. 803). Goffman konceptualiserar frames som ett tolkningsschema av verkligheten, där varje individuell frame kan ses som ett verktyg för att identifiera, hitta, märka ut och uppfatta olika typer av händelser (Goffman 1974, s. 21 se Björnehed 2012, s. 21). Schön och Rein beskriver frames som underliggande strukturer i hur människors tro, uppskattning och uppfattning fungerar, vilket de menar konstituerar människors politiska ståndpunkter (Schön & Rein 1994, s. 23). Denna uppsats kommer att använda sig av Schön och Reins begreppsförklaring av frames. De har valt att använda sig av frames för att försöka lösa politiska kontroverser. En politisk kontrovers uppstår när två eller flera parter tävlar om få återge sina egen definition över en problematisk politisk situation och försöka ta kontroll över beslutsprocessen. De konkurrerande parterna har olika intressen som formas utifrån ens personliga frames. Ett exempel som författarna tar upp är ett grannskap. Där har fastighetsutvecklarna och stadsplanerarna helt annorlunda perspektiv än vad en traditionell arbetare har. Fastighetsutvecklaren och stadsutvecklaren kan ha ett ekonomiskt motiv att framställa grannskapet genom negativa ord som ”förfallet” och ”rensa upp i slummen” för driva sina intressen vidare för att antingen bygga nytt eller förändra landskapet i önskad riktning. En arbetare å andra sidan ser i stället grannskapet som en naturlig del av en samhällsgemenskap och förespråkar dess existerande ska bestå i samma form (Ibid s. 28–29).

Rein och Schöns version av en policy frame är att den ska bestå av en diagnostisk respektive preskriptiv del. Således är dessa två delar viktiga för att identifiera en policy frame (Schön & Rein 1996, s. 89).

Framing består av två karaktärsdrag		
Diagnostisk del; Ett problem identifieras och ett ställningstagande görs.	→	Preskriptiv del; En lösning presenteras på problemet.

3.2 Operationalisering av frames

Den första delen av analysen försöker undersöka vilken position som aktören har, och den andra avhandlar motiven bakom. Det kan finnas hur många olika frames som helst i en frame-analys, men i detta arbete kommer jag använda mig av Energitrilemmat som utgångspunkt. Således kommer problem som rör exempelvis demokrati och liknande att förbises. Specifikt kommer Fitch-Roy och Fairbrass MSA-analys stå som grund för de olika typologierna nedan.

Fokus kommer ligga på den första delen av framingen; den diagnostiska problemområdet. Den preskriptiva delen är av mindre viktig karaktär. Uppsatsen är intresserad av motivet bakom framingen, det vill säga den diagnostiska delen. Vad är det huvudsakliga problemet? Vilket även kan tolkas indirekt, ifall en aktör väljer att lyfta fram vad som kommer hända vid en specifik lösning. Uppsatsen vill veta vad som konstituerar en aktörs viktigaste område vad gäller den framtida policyutformningen.

Diagnostisk inramning (utifrån energitrilemmat) av ett problemområde i policyprocessen.	→	<ol style="list-style-type: none"> 1. → Reformera/modernisera ECT i första hand, (lämna i andra hand). 2. → Lämna ECT helt och hållet. 3. → Oklart.
---	---	--

Energitrilemmat nedan visar de tre huvudsakliga problemområden: Trygghet i energiförsörjningen (stabilitet), miljömässig hållbarhet (klimatet) och energikostnader (ekonomin). Till höger om dessa synliggörs de vanligaste problemområden som diskuteras i samband tidigare EU-politik.

Energitrilemmat	Argument 1	Argument 2	Argument 3
Trygghet i energiförsörjningen (Stabilitet)	”Importberoende”	”Elnätets tillförlitlighet”	
Miljömässig hållbarhet (Klimat)	”EU som global ledare i klimatomställningen”	”Koldioxidläckage”	”Låga utsläppsriktpriser”
Energikostnader (Ekonomi)	”Ekonomiska krisers påverkan”	”Fokus på energikostnader för hushåll och företag”	”Kostnaderna för att stödja förnybar energi”

3.3 Material

Uppsatsen kommer att använda sig av en transkriberad debatt från EU-parlamentet. Debatten går under namnet *Aligning the Energy Charter Treaty with the European Green Deal (debate)*.

3.4 Begränsningar

Uppsatsen fokuserar i huvudsak på att analysera framing som gjorts av Europeiska unionen, vilket i detta fall gäller uttalanden från Europaparlamentariker samt Energi-kommissionären. Uppsatsen saknar uttalanden från ministerrådet. Anledningen till detta beror på att information från ministerrådet inte är lika tillgängligt som för de två tidigare institutionerna.

4 Resultat

Tilltalsnamn	Aktör/parti	Energisäkerhet (Stabilitet)	Miljömässig hållbarhet (Klimat)	Energikostnader (Ekonomi)	Lösning (ECT)
1. President					
2. Kadri Simson	EU-commission	Nej	Ja	Nej	Reform
3. Maria Spyraki	PPE	Ja	Nej	Ja	Reform
4. Kathleen Van Brempt	S&D	Nej	Ja	Nej	Reform
5. Martin Hojsik	Renew	Nej	Nej	Ja	Oklart
6. Markus Buchheit	ID	Nej	Nej	Ja	Oklart
7. Anna Cavazzini	Greens/EFA	Nej	Nej	Ja	Lämna
8. Beata Szydło	ECR	Nej	Nej	Ja	Reform
9. Silvia Modig	GUE / NGL	Nej	Ja	Nej	Reform
10. Sunny Glavak	PPE	Nej	Ja	Nej	Reform
Antal Ja		1	4	5	
Antal Nej		8	5	4	

4.1 Resultat: EU-kommissionen

2. Kadri Simson, Member of the Commission.

I debatten får man se ett inlägg från EU-kommissionären för energi, Kadri Simson. Simson kan sägas representera kommissionens ställningstagande. I inledningsanförandet understryker hon klimatet, med fokus på EU som en grön ledare. Genomgående handlar hennes argumentation om att EU ska fokusera på en grön omställning i ECT. Samarbete med andra länder betonas.

(7) For the EU, the objective of making the Energy Charter Treaty green is at the heart of the modernisation process. ...

(8) The Commission also has a duty to make the Energy Charter future—proof, so that it can help us address climate change, and clean energy transition goals, and facilitate a transition to a low carbon energy system in line with the objectives of the Paris Agreement.

(10) ... including in the external dimension of the UN energy and climate policies.

(15) Our ambition in the modernisation reflects the EU's leading role in ensuring that the energy transition happens also in partner countries, in line with the Paris Agreement goal...

Lösningen från kommissionens sida är att EU:s position är att modernisera ECT, för att passa in i linje med den Gröna Givens. Men samtidigt menar hon att kommissionen måste vara realistiska.

(5) The Energy Charter Treaty is in need of substantial reform. ...

6) Based on its negotiating mandate, the Commission has engaged in this negotiation with determination and a clear position. ...

(15) ... For this reason, we will proceed with a pragmatic and realistic approach to ensure successful outcomes.

4.2 Resultat: EU-parlamentarikerna

3. Maria Spyrali, PPE Group.

Vad gäller Maria Spyralis problemformulering är det svårare att tolka hennes huvudsakliga motiv. Det går att se flertalet drag av olika motiv. Hon betonar ekonomi, speciellt låga energipriser som nödvändigt. Ekonomin måste återskapas åt en grön och teknisk inriktning. Slutligen pekar hon på att energisäkerheten måste stärkas och suveräniteten över energikällorna respekteras. Således åsyftas "elnätets tillförlitlighet". Hennes ställningstagande som helhet kan implicera två problemområdena kopplat till Energiritemmet; en inramning av energikostnader och energisäkerhet.

(22) ... addressing the Paris Agreement deals and aligning with our Green Deal road map, in order to reshape our economy into green and digital, and finally secure that this alignment will provide sustainable and affordable energy prices for all consumers.

(23) ... with the safeguarding of energy security through the operation of more open and competitive energy markets, while respecting the principles of sustainable development and sovereignty over energy resources

Hennes lösning är att reformera ECT, då den är föråldrad. Vidare lyfter hon upp vad en reform kan leda till för positiva fördelar (som tidigare nämnts). Men hon talar inget om hur det skulle vara ifall EU-kommissionen inte lyckas förhandla om ECT.

(21) ... However, it is important to recognise that the Treaty is outdated...

(22) ... Our response to the voices asking to withdraw collectively from the Energy Charter Treaty, in order to allow for the implementation of Europe's clean energy package, must be a deep revision of the Treaty...

(23) ... But we are not naive. Unanimity requires compromise...

4. Kathleen Van Brempt, on behalf of the S&D Group.

Kathleen Van Brempt inramar problemet i debatten genom följande att EU:s klimatambitioner inte kan nås, att ECT skyddar fossila investeringar. Visserligen framställs framtida fall (stämningar mot stater) som motverkar klimatpolitiken som problematiska, vilket kan ses som ett ekonomiargument. Men ingen betoning på kostnader kan hittas. Slutet betonar problematiken med att få EU att fullgöra sina åtaganden. Inget av de vanligaste problemområdena passar in. Hennes argument liknar i sitt anförande då, närmast som ett generellt argument för klimatpelaren.

(25) Favouring large fossil fuel companies over the environment is not the way forward. It's not adapted to the current reality, and not to our climate ambitions.

(26) ... and we will not succeed doing that if the ECT continues to protect fossil fuel investments.

(27) Moreover, and that is very interesting and very frightening to see, that it is expected that more cases targeting climate policies will arise, once Member States start to implement the commitments that they have made in line with the Green Deal and the Paris Agreement, and that is unacceptable.

Van Brempts lösning med ECT är en reform. En betoning på en fundamental reform behövs för energisystemen. Hon frågar kommissionen om den överväger att lämna avtalet, om en bra reform in kan göras för att möte EU:s krav.

(26) As has been stated also in the former debate, there's a fundamental reform necessary in our energy system...

(28) ... if it is not possible to have a fundamental reform, I think it's absolutely necessary that the EU prepares itself to withdraw from the ECT.

(30) ... will you be able and ready to withdraw from the treaty the moment that you see there is no possibility for a good reform?

5. Martin Hojsik, on behalf of the Renew Group.

Martin Hojsiks probleminramning av energi- och klimatpolitiken är svår att tolka utifrån de vanligaste problemformuleringarna. Hans huvudtes är att ECT kostar pengar, om privata företag kräver skadestånd ifall EU vill gå fram med generös klimatpolitik. Min tolkning av hans inramning är att han menar att det kommer kosta pengar att skydda fossila energislag, ifall nya alternativa (förnybara), mindre utsläppsintensiva energislag blir populära i framtiden. Detta argument liknar ”kostnaderna för att stödja förnybar energi”, fast med motivet att det kostar pengar att stödja fossilt. Det vill säga motsatsvis. Denna inramning få anses passas in under energikostnader.

(33) We have a problem if we, for example, invest now in gas and in twenty years, we need to shut it down because we have available alternative and ran out of the carbon budget. What do we do then? Start compensating all the investors? To put it simple, we cannot and should not protect investments into fossil fuels...

Hojsiks lösning är oklart. Han väljer istället att bara fråga Kommissionen hur de ska göra och vad planen är om förhandlingarna inte går bra. Vidare är det svårt att hitta en underliggande lösning som han föreslår.

(34) Now this is where you might expect me to tell you the solution, but I will not. Right now, I want the Commission and the Member States to tell us, the citizens of Europe, what you want to do about it...

6. Markus Buchheit, on behalf of the ID Group.

Aktören här väljer att rama in det ekonomiska problemet. Det är svårt att hitta andra motiv. Han talar om exogena chocker från pandemin, och att det påverkar industrin och samhällen. Vidare betonas problematiken med höga energikostnader, vilket jämförs med USA. Hans inramning sammanfaller med ”ekonomiska kriser” och ”fokus på energikostnader”.

(35) ... What madness must we as political decision-makers to further fan the extent of the unmanageable exogenous shock of the global pandemic by the Green Deal?

(36) ... no matter, without impact assessments, what impact these figures will actually have on our industry and society.

(37) The price of electricity for our industry in Germany is already almost three times higher than in the USA, and it will continue to rise. This will cost us competitiveness, of course prosperity in the end...

Buchheits lösning är oklart och svår att tyda. Han är kritisk till den gröna given, men även mot att lämna ECT.

(37) ... that's why an absurd idea is supplemented by the next absurd idea. This is the Green Deal, for example, through the carbon border adjustment mechanism or, as we have now also heard today, through the exit from the ECT.

7. Anna Cavazzini, on behalf of the Greens/EFA Group.

Det är svårt att tolka hennes huvudmotiv. Hon poängterar att ECT medför att skattebetalarnas pengar används för att kompensera privata fossila företag, och att det är svårt att genomföra EU:s klimatåtaganden som följd. Men å andra sidan är hennes lösning på problemet att man ska lämna avtalet. Hon menar att "sunset-klausulen" som gäller 20 år efter ett utträde bör få träda in, trots kostnaderna. Hon menar att det halverar antalet fall i längden. Således få hennes ställningstagande ses som ett generellt argument om energikostnader.

(40) The Energy Charter Treaty makes governments pay billions of taxpayers' money just because they want to fight the climate crisis and implement the Green Deal. The Energy Charter Treaty allows investors to bring EU Member States in front of private arbitration panels because those governments want to fulfil the requirements of the Paris Agreement.

(41)... So the Commission must delete fossil fuels from the definition of economic activities and thus end the protection of fossil fuels ... But better leaving earlier than later. At the very least, we need to end inner EU application and thus eliminate already half of the cases. ...

Hennes lösning är ett ställningstagande för att lämna och uppmanar kommissionen att göra så.

(41) ... First, we need an effective reform. ... And second, we have to face the reality. An effective reform is very unlikely, given the anonymity required. So I urge the Commission to set a clear deadline and prepare for leaving the Treaty...

8. Beata Szydło, on behalf of the ECR Group.

Beata Szydłos huvudsakliga problemformulering vad gäller debatten är främst det ekonomiska. Bland annat säger hon att det är viktigt att skydda investeringar, som man har gjort tidigare i samband med tidigare politik. Hon värnar därför om att skydda dessa investeringar.

(43) ... we should be realistic, especially at this difficult time, when there is a crisis caused by a pandemic, when every job counts, when it is necessary to support the economy ... We must protect investments and make changes in line with the strategies developed earlier and, above all, with a view to supporting the economy.

Lösningen som presenteras i inlägget är en reform, men att man ska vara realistiska vad gäller förhoppningarna.

(43)... The postulates for modernizing the treaty should therefore be realistic ...

9. Silvia Modig, on behalf of the GUE/NGL Group.

Problemformuleringen som Modig använder sig av är inte helt tydlig, men hon lyfter huvudsakligen upp problemet med utsläpp och att ECT hindrar klimatpolitiken. Hennes argumentation ses som ett generellt klimatståndpunkt.

(44) ... At the moment, it is not doing so, but on the contrary, it is allowing companies to take action against those countries that want to change their legislation and thus their energy mix towards a sustainable carbon-neutral model.

(47) ... It does not contain any targets for reducing emissions or resolving the climate crisis ...

Modigs lösning är således en reform.

(48) Commissioner, are you prepared to withdraw from the agreement if there is no consensus on fundamental changes within a reasonable timeframe?

10. Sunny Glavak, on behalf of the PPE Group.

Min tolkning av Sunny Glavak är att han huvudsakligen ramar in problemet med klimatet, och det är utifrån EU som global ledare i kampen mot klimatförändringarna. Han lyfter bland annat upp avtalen som EU är delaktiga i och EU:s ambitioner. Sedan också hur ECT behöver förändras genom en ny internationell ordning. Mycket av detta kan kopplas till hur det tidigare inte har funkat för EU i internationella sammanhang.

(49) ... In order to actually contribute to the climate goals set out in the Paris Agreement on Sustainable Development Goals and the European Union's ambitions,...

(50) ... I believe, may have a positive impact not only on thinking about the changes needed to achieve climate goals, but also on other ECT provisions that also have a significant negative impact on the international legal order ...

Här väljer aktören att presentera lösningen som en reform.

(50) ... However, in light of the urgent need for climate action, what ECT really needs is a thorough overhaul. ...

5 Diskussion

5.1 Slutsatser

Vad gäller uppsatsens frågeställning, hur aktörerna väljer att inramma den framtida politiken, visar analysen att Energitrilemmat är påtaglig och görs sig hörd i debatten i EU-parlamentet. Vad som går att se är att de olika ideologiska grupperna uppvisar olika tendenser. Men många av parlamentsledamöterna väljer att utvisa likartade tendenser. Fokus läggs på främst på ekonomiska kostnader och sedan på klimatet. Bland annat kommer diskussionerna upp om jobb och sysselsättning, oftast i samband med ekonomiska kriser. Minst utpräglat av de tre områdena i Energitrilemmat är trygghet i energiförsörjningen. Inte många av parlamentsledamöterna betonade problematiken av att vara beroende av energiimport, trots att det är en viktig och stor del av EU:s huvudsakliga energianvändning. Man kan även se starka tendenser kopplade till att EU ska vara en stark global ledare vad gäller kampen mot klimatförändringarna.

Vad gäller kommission, så syntes en dominerande inramning av klimatet. Förvisso har EU-kommissionen redan deklarerat detta officiellt sedan tidigare i deras agenda, men i debatten lyftes perspektivet om EU som en global aktör med ledartröjan som huvudmotivet.

Slutsatserna följer delvis uppsatsens hypotes, det vill säga att EU uppvisar en inramning mot att vilja agera som en ledare i klimatomställningen, dock stämde det inte vad gäller fokus på importberoendet, som inte lyftes i debatten alls.

6 Referenser

6.1 Litteratur

Van de Graaf, Thijs., Sovacool, Benjamin K., Ghosh, Arunabha., Kern, Florian. & Klare, Michael T. (red.) (2016). *The Palgrave Handbook of the International Political Economy of Energy*. London: Palgrave Macmillan UK

McCauley, Darren. (2018). *Energy Justice re-balancing the trilemma of security, poverty and climate change*. Cham: Springer International Publishing

Goldthau, Andreas, Keating, Michael F. & Kuzemko, Caroline (red.) (2018). *Handbook of the international political economy of energy and natural resources*. Cheltenham, UK: Edward Elgar Publishing

Schön, D.A. & Rein, A., (1994). *Frame reflection: toward the resolution of intractable policy controversies*. New York: Basic Books.

Fitch-Roy, Oscar & Jenny Fairbrass (2018). *Negotiating the EU's 2030 Climate and Energy Framework: Agendas, Ideas and European Interest Groups*. Cham: Springer International Publishing

Schön, D.A. & Martin Rein, 1996. "Frame critical policy analysis and frame reflective policy practice", *Knowledge and Policy: The International Journal of Knowledge Transfer and Utilization*, vol. 9, nr 1, s. 85-104.

Fletcher, Amy, 2009. "Clearing the air: the contribution of frame analysis to understanding climate policy in the United States", *Environmental Politics*, vol. 18, nr 5, s. 800-816.

Björnehed, Emma & Josefina Erikson, 2012. "Making the most of the frame: developing the analytical potential of frame analysis", *Policy Studies*, vol. 39, nr 2, s. 109-126.

Van Schaik, Louise & Simon Schunz, 2011. "Explaining EU Activism and Impact in Global Climate Politics: Is the Union a Norm- or Interest-Driven Actor", *Journal of Common Market Studies*, vol. 50, nr 1, s. 169-186.

Slominski, Peter, 2016. "Energy and climate policy: does the competitiveness narrative prevail in times of crisis?", *Journal of European Integration*, vol. 38, nr 3, s. 343-357.

6.2 Elektroniska källor

European Parliamentary Research Service. *Energy Charter: A multilateral process for managing commercial energy relations*. (2017) [Online-källa]: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/607297/EPRS_IDA\(2017\)607297_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2017/607297/EPRS_IDA(2017)607297_EN.pdf) (Hämtad 2022-02-12)

European Parliament. *Aligning the Energy Charter Treaty with the European Green Deal (debate)*. (2020) [Online-källa]: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/CRE-9-2020-10-22-ITM-008_EN.html (Hämtad 2022-02-12)

Energycharter. *The energy charter treaty*. (2019) [Online-källa]: <https://www.energycharter.org/process/energy-charter-treaty-1994/energy-charter-treaty/> (Hämtad 2022-02-12)

European commission. Den europeiska gröna given är inriktad på att göra Europa till den första klimatneutrala världsdelen senast 2050, främja ekonomin, förbättra människors hälsa och livskvalitet, ta hand om naturen och inte lämna någon på efterkälken. (2019) [Online-källa]: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_19_6691 (Hämtad 2022-02-12)

European commission. *Energy Charter Treaty: Progress continues in modernisation negotiations*. (2021) [Online-källa]: <https://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=2307> (Hämtad 2022-02-12)

European council. *Council adopts negotiation directives for modernisation of Energy Charter Treaty*. (2019) [Online-källa]: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2019/07/15/council-adopts-negotiation-directives-for-modernisation-of-energy-charter-treaty/> (Hämtad 2022-02-12)

European council for an energy efficient economy. *Energy efficiency and competitiveness*. [Online-källa]: <https://www.eceee.org/policy-areas/energy-efficiency-and-competitiveness/> (Hämtad 2022-02-12)

7 Appendix

Bilaga: Aligning the Energy Charter Treaty with the European Green Deal (debate)

1. The President.

(1) The next item on the agenda is the debate on the Commission statement adapting the Energy Charter Treaty to the European Green Deal (2020/2827(RSP)).

(2) I would like to inform you that in all debates, as is known, neither spontaneous speeches nor blue cards or points of order can be accepted. And we will also involve colleagues who submit their speeches from liaison offices online in this debate.

(3) You also know that in the course of this debate, President Sassoli will come to the agenda item to inform us of the winner of the Sakharov Prize after the meeting of the Conference of Presidents.

2. Kadri Simson, Member of the Commission.

(4) – Mr President, honourable Members of the European Parliament, I would like to thank you for this opportunity to debate on this important topic today.

(5) The Energy Charter Treaty is in need of substantial reform. In the past years, the European Union, including this Parliament and the Member States, have repeatedly called for a modernisation of the charter. The need for reform is also considered necessary by most of the other contracting parties.

(6) Based on its negotiating mandate, the Commission has engaged in this negotiation with determination and a clear position. However, we know that a successful modernisation of the Energy Charter Treaty will be a challenge, and it will require that all the contracting parties and stakeholders contribute to this collective result.

(7) For the EU, the objective of making the Energy Charter Treaty green is at the heart of the modernisation process. Member States have given their permission, a mandate to negotiate, which reflects the EU's reformed investment project protection standards, and ensures strong sustainable development provisions.

(8) The Commission also has a duty to make the Energy Charter future—proof, so that it can help us address climate change, and clean energy transition goals, and facilitate a transition to a low carbon energy system in line with the objectives of the Paris Agreement.

(9) With the adoption of the European Green Deal and the EU commitment to move to climate neutrality by 2050, the European Commission has now stepped up its climate ambitions.

(10) Once confirmed by the co-legislators, the revised greenhouse gas emissions reduction targets for 2030 will need to be reflected in our negotiations. A level of ambition, as proposed by the Commission for at least 55% greenhouse gas reduction, requires transposition into concrete actions, including in the external dimension of the UN energy and climate policies.

(11) Honourable Members, let me update you on the progress of the Energy Charter Treaty's modernisation process.

(12) The negotiations with the energy charter's contracting parties have started in 2020. We had two rounds of negotiations so far, in July and September. A third round is scheduled for 3 until 6 November, another round is already planned for the end of February, or March 2021.

(13) Based on the negotiating directives adopted by the Council in July 2019, the Commission submitted in advance of the first round of negotiations, a proposal addressing specifically investment protection and dispute settlement.

(14) The text proposed also puts forward new provisions on sustainable development in the area of climate change, and clean energy transition in particular. These provisions recognise the urgent need of pursuing the Paris Agreement in order to effectively combat climate change and its impacts, and to regulate to that effect, at national level.

(15) Our ambition in the modernisation reflects the EU's leading role in ensuring that the energy transition happens also in partner countries, in line with the Paris Agreement goals. For this reason, we will proceed with a pragmatic and realistic approach to ensure successful outcomes.

(16) The complex negotiations ahead of us involve a variety of factors, and require increased cooperation, and accelerated efforts, in order to achieve the necessary consensus among all contracting parties, some of which are at different stages of development of their energy and climate policies.

(17) We can trust that the European Green Deal is at the core of our EU policy. It is our political aim, to ensure that the Energy Charter Treaty only protects those investments that support transition to a climate neutral energy system.

(18) I want to make the European Charter a tool also for a clean energy transition that is aligned with our EU agenda and with our collective goals under the Paris Agreement.

(19) We count on the European Parliament to support us in this process.

3. Maria Spyraiki, on behalf of the PPE Group.

(20) – Mr President, the Energy Charter Treaty provides a multilateral framework for energy cooperation that is unique under international law.

(21) Today 81% of investments protected by the Energy Charter Treaty are intra—EU investments. However, it is important to recognise that the Treaty is outdated, notably when it comes to arbitration clauses between foreign investors and Member States. The Treaty must reinstate Europe’s rights to regulate, particularly on the issue of climate change. We must insist on the establishment of a multilateral investment court.

(22) Our response to the voices asking to withdraw collectively from the Energy Charter Treaty, in order to allow for the implementation of Europe’s clean energy package, must be a deep revision of the Treaty, addressing the Paris Agreement deals and aligning with our Green Deal road map, in order to reshape our economy into green and digital, and finally secure that this alignment will provide sustainable and affordable energy prices for all consumers.

(23) But we are not naive. Unanimity requires compromise. We must work multilaterally in finally concluding a forward-looking Energy Charter Treaty, with the clear provision of phasing out fossil fuels, with the safeguarding of energy security through the operation of more open and competitive energy markets, while respecting the principles of sustainable development and sovereignty over energy resources.

4. Kathleen Van Brempt, on behalf of the S&D Group.

(24) – Mr President, let me be quite clear, crystal clear, the Energy Charter Treaty is not in line with the Green Deal. It’s an instrument of the past, it’s even an instrument of a former decade.

(25) Favouring large fossil fuel companies over the environment is not the way forward. It’s not adapted to the current reality, and not to our climate ambitions.

(26) As has been stated also in the former debate, there’s a fundamental reform necessary in our energy system and we will not succeed doing that if the ECT continues to protect fossil fuel investments.

(27) Moreover, and that is very interesting and very frightening to see, that it is expected that more cases targeting climate policies will arise, once Member States start to implement the commitments that they have made in line with the Green Deal and the Paris Agreement, and that is unacceptable.

(28) So we need a fundamental reform of the ECT. This will not be easy, as for instance, Japan already stated that it is not in favour of a fundamental reform. I want to be also crystal clear on what the next step should be, that if it is not possible to have a fundamental reform, I think it’s absolutely necessary that the EU prepares itself to withdraw from the ECT.

(29) We've made that clear also in a former debate, and in a former a vote on the climate law, where we clearly made a statement on the ECT.

(30) So my question to the Commission is very simple. The Commissioner thinks it is possible to align the ECT with the Green Deal. I do not doubt the good intentions that the Commissioner has, and the Commission overall, but I do doubt that we have the good partners in place to make that reform possible: will you be able and ready to withdraw from the treaty the moment that you see there is no possibility for a good reform?

5. Martin Hojsík, on behalf of the Renew Group.

(31) – Mr President, it's great that we are having this debate, but this should be only the start. We need to put the spotlight on the Energy Charter Treaty and ensure that it receives the attention that it needs.

(32) And it deserves attention, because as they say 'Houston, we have a problem'. Problem, that the Treaty that we only experts only really know about can cost us billions in compensation for private companies, often shell companies. If we want to prevent catastrophic climate change costs us public money that we urgently need to avert the climate crisis. Because the Energy Charter Treaty as it stands is not and, I repeat, not compatible with the European Green Deal nor several international legally binding commitments, let's say, for example, the Paris Agreement.

(33) We have a problem if we, for example, invest now in gas and in twenty years, we need to shut it down because we have available alternative and ran out of the carbon budget. What do we do then? Start compensating all the investors? To put it simple, we cannot and should not protect investments into fossil fuels. The risk of climate crisis is already known to all investors; they don't need the protection and they should not get it.

(34) Now this is where you might expect me to tell you the solution, but I will not. Right now, I want the Commission and the Member States to tell us, the citizens of Europe, what you want to do about it. You want to renegotiate – that's good to hear, but what do you do if the negotiations fail? Because when it comes to climate, we cannot afford to fail. We would not be forgiven.

6. Markus Buchheit, on behalf of the ID Group.

(35) – Mr. President, Commissioner. Welcome back. It already seems that the Fridays for Future demos have slowly disappeared from the front pages of the tabloids, but zombie-like their demands continue here in the everyday business of the Union. What madness must we as political decision-makers to further fan the extent of the unmanageable exogenous shock of the global pandemic by the Green Deal?

(36) We are talking about alignment with the Green Deal - wonderful words! They sell citizens the much-vaunted green turnaround here as the European Men on the Moon project, as an absolute necessity - now immediately - with CO2 reductions of 55 or 60%,

no matter, without impact assessments, what impact these figures will actually have on our industry and society.

(37) The price of electricity for our industry in Germany is already almost three times higher than in the USA, and it will continue to rise. This will cost us competitiveness, of course prosperity in the end. You know this with the Commission, and that's why an absurd idea is supplemented by the next absurd idea. This is the Green Deal, for example, through the carbon border adjustment mechanism or, as we have now also heard today, through the exit from the ECT.

(38) If we have condemned other states here in the EU for protectionism and isolationism for years, we are now operating it ourselves. Commissioner, you spoke earlier about faith in the Green Deal. Faith is beautiful, but what are the numbers? What will these measures actually cost us in the end?

7. Anna Cavazzini, on behalf of the Greens/EFA Group.

(39) – Mr President, whenever I speak to citizens about the Energy Charter Treaty they are shocked. The Energy Charter Treaty allows investors to bring EU Member States in front of private arbitration panels because those governments want to fulfil the requirements of the Paris Agreement.

(40) The Energy Charter Treaty makes governments pay billions of taxpayers' money just because they want to fight the climate crisis and implement the Green Deal. And does this sound completely insane? Yes, it does, but it is the truth and the Energy Charter Treaty is the embodiment of a fossil era that has to come to an end. And this is why the reform by the Commission is so overdue and also welcomed.

(41) But I have two major concerns to bring before the Commissioner. First, we need an effective reform. So the Commission must delete fossil fuels from the definition of economic activities and thus end the protection of fossil fuels. And second, we have to face the reality. An effective reform is very unlikely, given the anonymity required. So I urge the Commission to set a clear deadline and prepare for leaving the Treaty. And I know, Madam Commissioner, you will come now with a sunset clause. Yes, the sunset clause is bad; it protects investment for another 20 years if we leave the Energy Charter Treaty now. But better leaving earlier than later. At the very least, we need to end inner EU application and thus eliminate already half of the cases. I count on your support.

8. Beata Szydło, on behalf of the ECR Group.

(42) - Mr Chairman! Dear Commissioner, The realities of energy and climate policy are changing very quickly. There is a growing need to tighten regional and global cooperation in this area. In just the last five years, we have adopted the Paris Agreement and the Green Deal strategy has been announced, so it is natural that we must also proceed with the revision of the Energy Charter Treaty.

(43) However, we should be realistic, especially at this difficult time, when there is a crisis caused by a pandemic, when every job counts, when it is necessary to support the economy. The postulates for modernizing the treaty should therefore be realistic. We must protect investments and make changes in line with the strategies developed earlier and, above all, with a view to supporting the economy.

9. Silvia Modig, on behalf of the GUE/NGL Group.

(44) - Mr President, as the ECT is now being modernized, it is essential that it be made to support the transition to carbon-neutral societies. At the moment, it is not doing so, but on the contrary, it is allowing companies to take action against those countries that want to change their legislation and thus their energy mix towards a sustainable carbon-neutral model.

(45) The agreement's investment protection protects fossil fuels, despite the fact that we know they will significantly exacerbate the climate crisis. In addition to this, the investment protection clause contains a huge problem for democracy. Legislative changes are being made by governments that have come to power in elections by the will of the people. When companies are given the opportunity to challenge these democratic decisions in the name of investment protection, they are given the right to question the opinion of the people in the election.

(46) Even today, companies can take governments hostage by threatening arbitration if the state in question wants to ban the use of coal, for example. It allows climate action to be prevented, watered down or abandoned for fear that it will lead to billions of euros in litigation.

(47) When we passed the Climate Act, we accepted the statement that all our policies must be in line with the objectives of the Climate Act, namely the Paris Agreement, as written in the Climate Act. The ECT agreement is completely at odds with the goals of the Green Deal. It does not contain any targets for reducing emissions or resolving the climate crisis, and this must change in a fundamental way.

(48) Commissioner, are you prepared to withdraw from the agreement if there is no consensus on fundamental changes within a reasonable timeframe?

10. Sunny Glavak, on behalf of the PPE Group.

(49) - Honorable President, the outdated provisions of the Energy Charter Treaty need to be modernized in line with the European Commission's latest objectives in order to limit the impact of climate change. In order to actually contribute to the climate goals set out in the Paris Agreement on Sustainable Development Goals and the European Union's ambitions, the ECT should encourage investment in sustainable low-carbon energy and also support measures to promote a fair transition.

(50) However, in light of the urgent need for climate action, what ECT really needs is a thorough overhaul. Today's debate, I believe, may have a positive impact not only on thinking about the changes needed to achieve climate goals, but also on other ECT

provisions that also have a significant negative impact on the international legal order. We need to stop investing in fossil fuels and remove unfavorable provisions that actually give investors the opportunity to file lawsuits against states before private arbitration courts. We have already heard something about that today.

(51) Perhaps the biggest challenge facing Member States is the investor protection clause. Namely, it enables them to be entitled to compensation in the event of a change in policy and regulations if they are unable to realize the investment. This clause is often abused. According to the ECT secretariat, a total of 134 lawsuits have been filed by energy companies against the state, and almost half of the proceedings are still pending. I will conclude, the European Union is based on the rule of law and respect for positive legislation. The interests of our citizens must be a priority.

11. The president.

(52) I cannot continue the debate at the moment because I am now interrupting for the President's announcement of the winner of the Sakharov Prize. We will immediately resume the debate after this communication.